

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 1. und 2. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 617 = 1857

חֲסֵפֵד י' ב' מוֹיֵל יָסוּמ תּלִפֵת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244)

(*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלוּךָ
סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל תְּקַדּוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׁשׁוֹן אֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חַרוּתָנוּ מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר
לְיִצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאֲרָצְנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ וְאִין
אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעֹלֹת וְלִרְאוֹת וְלַהֲשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת

(*) קדושה לש"ץ

ס"ו נְעֲרִיצָךָ וְנִקְדִישְׁךָ. כְּסוּד שִׁיחַ שְׂרָפֵי קָדֵשׁ הַמְּקַדִּישִׁים שִׁמְךָ בְּקִדְשׁ.
בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ס"ז כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשֻׁרְתֵי שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם
בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

ק"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

ס"ח מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים. וְיַחֲזִין עִם הַמִּיחַדִּים שְׂמוֹ עֶרֶב וּבֹקֵר בְּכָל יוֹם
תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׂמַע אוֹמְרִים:

ק"ט שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

ס"ט אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:

ק"י אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

ס"י אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מִה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהִיָּה יי לְמִלְךָ עַל
כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֶחָד וְשְׂמוֹ אֶחָד: וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה בְּכַתוּב לֵאמֹר:

ק"יא יְמִלוּךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

ס"יא לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינֵנוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלַךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול ותקדוש | שנקרא שמך
 עליו מפני היר השלוחה במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו מלפני גלה
 כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי
 וקרב פזירנו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ. והביאנו
 לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם
 נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם
 בהלכתם:

ואת מוסף יום חג המצות הזה. נעשה ונקריב לפניך
 באהבה כמצנת רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי
 משה עבדך מפני כבודך באמור:

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח
 ליי: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים
 מצות יאכל: ביום הראשון מהרא קדש כל מלאכת
 עבודה לא תעשו:

והקרבתם אשה עלה ליי פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד. ושבעה כבשים בני שנה תמימים
 יהיו לכם:

ומנחתם וגם כיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר.
 ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. ויין כנסכו. ושעיר
 לכפר. ושני תמידים בהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
 הדרש לנו שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות ששעשו
 רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכוננו והראנו
 בבנינו ושמחנו בתקונו והשב פהגים לעבודתם ולוים לשירם
 לזמרים והשב ישראל ולגויהם ושם נעלה ונראה ונשתחנה לפניך
 בשלוש פעמי רגלינו כפתיב בתורתך שלוש פעמים בשנה

יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה אֶת פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג
הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת פָּנָי יי
רִיקִים: אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהִשְׂיֵאֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַכַת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן כְּאֲשֶׁר וְרָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְמִתֵּר
לְבָנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאָמַרְתָּ וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן
מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בָּךְ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יי מִקִּדְשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים: (Das Ende ist am Ende des Bandes zu finden.)

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלֹתָם. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לְדַבֵּר
בִּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלֹתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר
שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן.

מודים אָנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל-בֶּשֶׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַחֲזִינָנוּ וְתַקְּיָמָנוּ
וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחִצְרַת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְרַת חֲקִיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רַצְנָה וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְּךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנָחְנוּ
מוֹדִים לָךְ: בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אָנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וּגְנִסְפָר תְּהַלֵּלְתָהּ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ וְעַל גְּשִׁמּוֹתֵינוּ
הַמְּקוֹדֹשׁ לָךְ וְעַל גְּפִיָּה שְׂבָבָל יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבָל עַת
עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב בִּי לֹא כָּלֹ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל בָּלָם יַתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכָל הַחַיִּים
יִדוּדָה סֶלָה וַיַּחֲלִלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְיָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
בְּרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת
חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׂוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי גִפְשֵׁי תְהוֹם וּגְפְשֵׁי
כַּעֲפָר לְכָל תְּהוֹמָה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גִּפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים
עָלַי רַעַה מִתֵּרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה

מוסף ליום ב' דפסח

למען ימינה. עשה למען קדשתה. עשה למען תורתה. למען יחלצון ידידיה
הושיעדה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון וכי. קדיש שלם, אין כאלהינו, עלינו, שיר היחוד, מזמור של יום.

תפלת מנחה

(Zu Mincha wird wie am ersten Tag gebetet. Zu מעריב wird von Wochentagen gebetet,
nur wird in עשרה יעלה ויבא אתה חוננתנו שמונה עשרה und eingeschaltet; fällt aber dieser
zweite Tag am Freitag, wird wie an jedem Sabbath gebetet.)

סדר נשיאת כפים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

והערב ק"ם ונתערב לפניך עתירתנו
בעולה ובקרבן. אנא רחום.
ברחמיה הרבים השב שכינתך
לציון וסדר העבודה לירושלים.
ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים. ושם נעבדך ביראה
כימי עולם ובשנים קדמוניות:
ע"כ סקל ברוך אתה יי שאותך
לבדך ביראה נעבוד:

מזדים אנהנו לך שאפה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אפה הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיה
שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיה וטובותיה
שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הפזב פי
לא בלו רחמיה. והמרחם פי לא תמו
חסדיך. מעולם קיינו לך:

טוים דרבנן

מזדים אנהנו לך שאפה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית. ברכות והודאות לשמה הגדול
ותקדוש על שהחייטנו וקממתנו. בן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גליזתינו לחצרות קדשה
לשמר תקיף ולעשות רצונה ולעבדה
בלבב שלם על שאנהנו מזדים לך. ברוך
אל החודאות: